

MARIO BORZAGA, THỪA SAI BỊ GIẾT TẠI LÀO

Ngày 28-10-2008 Giáo Phận Trento (cực Bắc Ý) hoàn tất hồ sơ xin phong Chân Phước cho vị tôi tớ Chúa, Cha Mario Borzaga (1932-1960) Linh Mục dòng Thừa Sai Đức MARIA Vô Nhiễm (OMI). Cha Mario bị giết vì đạo tại Lào cùng với giáo lý viên Paolo Thoj Xyooj ngày 1-5-1960. Sau đây là cuộc đời Cha Mario Borzaga qua lời kể ngọt-ngào dấu-ái của hiền mẫu là bà Ida Conci Borzaga.

Nếu khả năng cho phép, tôi muốn vẫn tắt ghi lại những chặng đường chính trong cuộc đời của quý tử thân yêu - Cha Mario - bị mất tích cách bí ẩn tại cứ điểm truyền giáo bên Lào vào năm 1960, hưởng dương 28 tuổi.

Ngày 27-8-1932 nhờ ơn lành THIÊN CHÚA ban, bé Mario mở mắt chào đời lúc 10 giờ tối. Bé trông thật mũm mĩu tuy có hơi bé-bồng một chút. Trong khi bé khỏe mạnh thì tôi lại đau yếu, tưởng rằng sẽ chết vào đêm ấy! Nhưng sáng hôm sau thì tôi cảm thấy khá hơn một chút. Năm ấy tôi hơn 26 tuổi. Bé Mario là con trai thứ ba. Hai anh bé là Fabio và Emilio.

Bé Mario hay đòi ẵm. Cậu bé như muốn được nằm gọn trong vòng tay ấm áp của mẹ. Sức khỏe tôi không dồi dào nhưng tôi luôn luôn tri ân THIÊN CHÚA và Hiền Mẫu MARIA Thiên Quốc đã cho tôi hồng phúc có đứa con thật dễ thương. Cậu bé ngoan hiền trong trắng như một thiên thần. Bé sung sướng lớn lên trong tình thương của Cha Mẹ, hai anh và Dì Dượng.

Năm lên 2 tuổi rưỡi Mario bị sưng cổ họng trầm trọng. Bác sĩ đến nhà - mỗi ngày 2 lần - chữa trị khẩn trương cho bé và cho biết có lẽ bé không qua khỏi. Để an ủi, bác sĩ nói chúng tôi:

- Ông bà nên nghĩ là sẽ có thêm một thiên thần trên Trời!

Tôi túc trực ngày đêm bên cạnh con và tha thiết khẩn cầu cùng Đức Mẹ Phù Hộ và thánh Gioan Bosco. Đến đêm thứ bảy thì bé Mario không còn cử động và nằm im như chết. Tôi quì cầu nguyện bên giường con với trọn lòng tin tưởng phó thác. Và THIÊN CHÚA nghe lời tôi kêu xin. Sáng sớm hôm sau bé Mario mở mắt và nói với tôi bằng một cung giọng thiên thần:

- Mẹ ơi, gió lùa vào từ cửa sổ!

Hiểm nguy đã thoát khỏi. Sức khỏe bé Mario trở lại bình thường tuy nước da có vẻ hơi nhợt-nhạt. Bé cao dong-dỏng. Bé thường quấn quít bên tôi như chỉ muốn hưởng hơi ấm của mẹ. Tôi cũng cảm thấy thật sung sướng mỗi khi bé nép sát vào người tôi. Tôi đưa tay triu mến vuốt ve bé. Bé luôn ngoan ngoãn dễ dạy. Sau đó bé có thêm một em gái là Lucia. Bé Mario vô cùng sung sướng. Bé rất thích đứng bên chiếc nôi chiêm ngắm và vuốt ve em Lucia.

Trong thời tiểu học Mario bắt đầu tỏ dấu muốn trở thành Linh Mục. Vị thầy giáo hiểu ước nguyện của bé nên khuyên tôi hỏi ý kiến Cha Bề Trên. Tôi trình bày câu chuyện với vị Giám Đốc Tiểu Chủng Viện lúc ấy là Đức Ông Scalvini. Đức Ông đồng ý mời Mario đến tham dự lễ thánh Luigi, nhân dịp kết thúc niên học tại Tiểu Chủng Viện. Mario thật hài lòng. Cha Giám Đốc cũng bằng nhận Mario vào tiểu chủng viện, mặc dầu năm ấy Mario mới 11 tuổi. Đó là năm 1943.

Nhưng chúng tôi đang ở giữa thời kỳ sôi động của thế chiến thứ hai 1939-1945. Vì tình hình bất ổn, cả Tiểu lẫn Đại Chủng Viện Trento đều phải đóng cửa. Chúng tôi phải rời thành phố đi lánh nạn nơi khác. Đây là thời kỳ khốn khổ. Chúng tôi sống trong cảnh vô cùng thiếu thốn. Nhưng Mario không bao giờ hé môi than trách điều gì.

Thế chiến thứ hai chấm dứt Mario có thể trở lại Tiểu Chủng Viện Trento tiếp tục việc học. Mario thật sung sướng vì được ở gần gia đình. Chúng tôi cũng vậy. Chúng tôi thường đến thăm Mario nơi Tiểu Chủng Viện. Mỗi lần như thế, Mario âu yếm hỏi thăm tin tức từng người và thích nghe kể những chuyện đã xảy ra trong gia đình.

Mãn thời Tiểu Chủng Viện Mario hân hoan bước vào Đại Chủng Viện. Đại Chủng Viện ở khu vực gần nhà chúng tôi. Vào thời kỳ ấy, các đại chủng sinh mặc áo dòng đen và đầu đội mũ vuông. Trước ngày lãnh áo dòng đen - đó là năm 1948 - tôi cẩn thận chuẩn bị tất cả và mang đến nhà khách nhờ trao lại cho thầy Mario Borzaga. Chính tay tôi may áo chùng thâm Linh Mục, áo các phép "cotta" và mũ vuông "quadrato" cho quý tử.

Nghi thức mặc áo chùng thâm diễn ra tại Nhà Thờ Thánh Thể. Trước khi bắt đầu Thánh Lễ, các tân đại chủng sinh dẫn đầu cuộc rước kiệu trên đôi tay cầm áo Linh Mục, áo các phép và mũ vuông. Có khoảng hơn 30 thầy. Tất cả đi trong trang nghiêm. Mario đi qua trước mặt tôi, dáng người ôm-ồm dong-dỏng cao nhưng tràn đầy tin tưởng và xác tín. Tôi không cầm được nước mắt. Tôi khóc vì sung sướng và vì tri ân cảm tạ.

Thời gian trôi qua. Mario cảm thấy được kêu mời trở thành Linh Mục Thừa Sai. Mario nói với tôi:

- Mẹ à, con cảm thấy Chúa gọi con đi truyền giáo nơi xa, vượt trùng dương, đến nơi có nhiều linh hồn chưa biết THIÊN CHÚA. Ở giáo phận quê nhà, chúng ta đã có đủ Linh Mục và Tu Sĩ rồi!

Nghe con nói thế, tôi lại chỉ biết khóc và cầu nguyện thật nhiều cho con.

Mùa thu năm 1952, Mario gia nhập Dòng Thừa Sai Đức MARIA Vô Nhiễm OMI ở Ripalimosani, Campobasso (Trung Nam Ý). Thời gian đầu vô cùng khó khăn. Bởi vì khung cảnh sống ở dòng hoàn toàn khác biệt với quê nhà Trento. Nhưng rồi mọi sự được thắng vượt nhờ sự trợ giúp của THIÊN CHÚA. Mario Borzaga thụ phong Linh Mục ngày 24-2-1957. Tân Linh Mục vừa tròn 25 tuổi.

Ngày 28-10-1957 tân Linh Mục lên đường đi truyền giáo tại Lào, một quốc gia xa xôi tận bên Châu Á. Thật là ngày đáng ghi nhớ. Ngày của chia ly tràn đầy nước mắt về cả hai phía: người đi lẫn kẻ ở lại. Niềm đau như xé rách ruột gan. Nhưng tôi chấp nhận TẤT CẢ vì Tình Yêu THIÊN CHÚA.

Khởi hành tại Napoli ngày 31-10-1957 đoàn Thừa Sai đặt chân lên Vạn-Tượng, thủ đô Lào quốc một tháng sau, tức ngày 28-11-1957. Suốt trong cuộc hành trình, nơi mỗi trạm dừng, Cha Mario đều viết thư cho gia đình. Chúng tôi cũng đều đặn thông báo tin tức cho Cha.

Lào quốc có các cứ điểm truyền giáo cách xa nhau với khí hậu nghiệt-ngã đối với một Linh Mục trẻ tuổi. Nhưng Cha Mario Borzaga vui lòng chấp nhận tất cả vì lợi ích các linh hồn. Trước tiên Cha học tiếng nói địa phương kèm với các thổ ngữ. Cha rong ruổi băng rừng lội suối trèo non để viếng thăm các làng mạc xa xôi hẻo lánh. Nhưng cuộc đời truyền giáo không kéo dài lâu. Chỉ vồn vện diễn ra trong vòng hai năm rưỡi. Bởi vì, vào dịp Lễ Phục Sinh năm 1960 Cha hăng hái lên đường cùng với giáo lý viên Paolo Tooj Xyooj đến Ban-Pha-Sua. Cuộc ra đi không có ngày trở lại. Bởi vì cả hai vị bị mất tích - bị giết vì đạo - tại

Muong-Kassy vào ngày 1-5-1960.

Trước khi lên đường đi thăm cứ điểm truyền giáo lần cuối cùng ấy, Cha Mario viết vội cho tôi hàng chữ:

- Con viết cho Mẹ lá thư thật ngắn, nhưng lá thư sau sẽ dài như .. một chiếc xe lửa!

Giờ đây sau hơn 25 năm, lá thư dài hứa hẹn ấy không bao giờ đến tay người nhận. Tôi chỉ âm thầm thương nhớ con. Tôi sẽ đọc lá thư này ngày nào bước vào cuộc sống vĩnh cửu nơi Thiên Quốc.

Tôi không muốn tỏ ra kiêu căng, nhưng tôi tin chắc chắn rằng, vào ngày cuối đời, chính Cha Mario sẽ đích thân đến đón tôi. Ai biết được Cha Mario đã phải đau khổ dường nào trên chặng đường cuối cùng đưa đến cái chết ấy! Chắc chắn Cha đã tiến về đồi Calvario vai mang thánh giá như Thầy Chí Thánh xưa kia là ĐỨC GIÊSU KITÔ, Chúa chúng ta.

Biết bao lần, trên đường đi tôi cảm nhận sự hiện diện dấu ái của quý tử cầm tay giúp tôi tiến bước.

... "THIÊN CHÚA sẽ xuất hiện trên dân Người, mũi tên của Người sẽ phóng đi như tia chớp: THIÊN CHÚA là Chúa Thượng sẽ thổi tù và, Người sẽ tiến bước trong gió bão phương nam. THIÊN CHÚA các đạo binh sẽ che chở họ, khiến họ nghiền nát và chà đạp những viên đá phóng. Trong ngày đó, THIÊN CHÚA sẽ cứu thoát dân Người như mục tử cứu thoát đàn chiên. Họ sẽ chiếu sáng trên đất của Người như những viên ngọc lấp lánh trên vương miện. Quả thật, họ hạnh phúc biết bao, họ xinh đẹp dường nào! Lúa mì làm cho thanh niên được nảy nở và rượu mới làm cho thiếu nữ được vui tươi" (Dacaria 9,14-17).

("Voglio essere un uomo felice", Padre Mario Borzaga OMI, Trento 1932 - Laos 1960, Vita Trentina Editrice, Trento, 1 Maggio 2005, nel 45o della morte di Padre Mario)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt